

uforstyrret at opholde sig i Farvandet. Jeg tror nu strengt taget ikke, at en fjendtlig Flaade forlanger at kunne opholde sig ganske uforstyrret i Farvandet, nogen Forstyrrelse vil den nok finde sig i. Men saaledes vinder, som de Herrer ville se, det ene efter det andet af de glimrende Resultater bort. Det ser saa udmærket ud, naar vi begynde. Disse 50—60 pSt. Træffere med et Maal paa 50 Alens Bredde og 2,4 Alens Højde, medens ganske vist de øvrige Skud gaa forbi, er jo ikke saa lidt; men saa faae vi at vide, at det er under Forudsætning af, at alle Betingelser ere saa gunstige som muligt og paa en Afstand, hvorom der her slet ikke er Tale, nemlig paa en kortere Afstand end den, der er Tale om, naar vi faae med Forholdene, som de virkelig ville stille sig, at gjøre og komme til at skyde paa de Afstande, vi virkelig have med at gjøre, Afstande af en Mil og derover. Komme vi ud paa Vandet, hvor Maalet ikke ligger stille, hvor Forholdene ikke ere gunstige, og hvor der er mangfoldige Ting, der forhindre i at sigte og træffe saa godt, som naar man kan sidde og regne det ud paa sit Papir, ja, mine Herrer, saa viser det sig, at saa er Chancen i høj Grad formindsket, og saa ender det med, at paa saadanne Afstande kan man egentlig kun hindre Fjenden fra uforstyrret at opholde sig i Farvandet. Paa samme Maade forholder det sig med den pantserbrydende Evne. Den pantserbrydende Evne er enorm ligeoverfor ganske smaa bitte Skibe med ganske tyndt Pantser; men naar Pantseret bliver tykkere (Afbrydelse) — ja vel! Skibenes Størrelse er ligegyldig — saa tager efterhaanden den pantserbrydende Evne af, og naar vi komme til 16 " Pantser, kunne de ikke bryde det paa længere Afstand end 9,000 Alen, hvis de da træffe, hvad de efter Al, hvad der her er oplyst, efter al Sandsynlighed ikke ville gjøre. Derfor maa jeg sige, at jeg i høj Grad undrer mig over, at man noget Dieblit har kunnet tro, at vi ved at anskaffe disse 6 Kanoner og sætte dem paa de nuværende Søforter skulle væsentlig kunne forhindre et Bombardement paa Kjøbenhavn. Det har man heller ikke troet, naar undtages det ærede første Mindretal, der repræsenteres af Ordføreren. Allerede det andet ærede Mindretal af Spire ser ganske anderledes ædruelig paa Forholdet. (Eh. Nielsen: Ja, det er vist!) Ja, derfor skulle de ogsaa faae lidt Ros. Det andet ærede Mindretal siger nemlig, at det slutter sig ganske til det første Mindretal — det er jo Situationen nu — med Hensyn til Forbedling af Udgifterne paa 3 Mar, og mener at kunne gaa hertil i den Overbevisning, at Lidspunktet for Kanonerne Aftedekomst paa den for dem bestemte Plads — i dette Ord tror jeg, der skjuler sig en Gemmelighed (Scavenius: Paa ingen Maade.) — ja, ja, vi skulle nok komme til „Madsen“ senere — ikke væsentlig vil udværges ved dette Forslags Vedtagelse. Det tror jeg

heller ikke. Mindretallet kommer derefter til noget meget Skjønt og Patriotisk, at Søforterne ikke kunne gjøre den Nytte, de skulle gjøre for Fædrelandets Forsvar, og saa siger Mindretallet til Slutningen, at det maa fremhæve, at Anskaffelsen af disse Kanoner er et betydeligt og væsentligt Skridt hen imod Løsningen af denne Opgave at søge at forhindre et Bombardement af Kjøbenhavn. Et Skridt henimod! Der er ikke mere Tale om væsentlig at forhindre et Bombardement. Det er kun det ærede Medlem fra Kolding (Berg), der tror det, men det ærede Medlemovre fra Sjælland (Scavenius) ser mere nøgternt paa det, og siger, at der er et betydeligt og væsentligt Skridt henimod Løsningen af den Opgave at forhindre et Bombardement af Kjøbenhavn fra Søsiden. Endelig staar der til Slutningen, at det indrømmes, at fuldstændig Sikkerhed opnaas ikke. Den høie Regjering er i sine Anmærkninger endnu mere tilfredsstillende for vor Side. Der er der heller ikke Tale om en virkelig Forhindring af Bombardementet, men det hedder ganske simpelt: „Disse Kanoner ville ikke alene blive af særdeles Betydning for Søbefæstningen i dens nuværende Form, idet de „væsentlig“ — det skulle de Herrer lagge Mærke til, det er det, de væsentlig kunne udrette, ikke at forhindre et Bombardement, men — „ville bidrage til med denne Befæstning at udrette det mest Mulige“ — ja, men hvor Meget er overhovedet muligt? det er Spørgsmaalet — „for at holde en fjendtlig Flaade i en saadan Afstand, at den ikke med stor Virkning kan bombardere Kjøbenhavn“. Se, det er strax ganske anderledes beroligende, det er mere nøgternt. Her faar man Forklaringen rent ud. Da har unegtelig det ærede Medlem for Præstø set rigtigere end Ordføreren. Denne Anskaffelse er et Skridt henimod Løsningen efter hans Mening, og for Ministeren har den kun den Betydning, at disse Kanoner væsentlig ville bidrage det mest Mulige til at forhindre, at en Flaade med stor Virkning kan bombardere Kjøbenhavn. Men ikke desto mindre anbefales Kanonerne af en Grund, som jeg senere skal komme til. Altsaa — hvad enten vi se paa de tidligere militære Indberetninger fra Ministeriet, eller vi læse Mindretallets Betænkning, eller vi læse Anmærkningerne, eller vi tage Forholdene efter Skydetabellerne eller efter, hvad vi kunne sige os selv, ere Chancerne temmelig smaa for, at man med de Kanoner kan forhindre et Bombardement, og jeg siger derfor, at, hvad enten man anskaffer disse Kanoner og sætter dem paa Søforterne eller ikke, saa maa man dog indrømme, at en fjendtlig Flaade vil kunne bombardere Kjøbenhavn uden altfor stor Risiko. Men nu siger jeg: Naar dette er Konklusionen, naar det er disse Kanoners Betydning for os, hvorfor saa binde 2½ Million Kroner for at staffe dem? Er det saa ikke en ensidig Maade, et nyt Skridt